

Molitev.

Bogec moj,
atek naš
šel je v boj —
kak temnó,
kak strašnó
zunaj je.
Bog ve, če
atek moj
spančkal bo
kje nocoj!

Lučice,
zvezdice,
ve ga — oh,
vidite.

Dajte, dajte,
ga poglejte,
kot bi gledal jaz:
dajte, dajte,
mu povejte,
kot bi rekel jaz:
Stanko misli nate,
nate,
»Stanko moli zate,
zate
dneve in noči.«

Angelček,
ti mu stoj na strani;
angelček,
ti ga, ti ga brani,
da ga kdo
prehudó ne rani.

Angelček,
primi za roke ga,
angelček,
ti tolaži njega,

da ne bo
prežalosten.

O Marija z Jezu-
som!
Mene poslušajta,
pa mi, pa mi dajta
atka še nazaj.
O, saj bilo je hudó
vama, tudi vama,
ko ostala sama
sta brez Jožefa.

Bogec moj,
pride naj
atek naš
še nazaj! «
Saj tako
ga težko
čakamo
vsi, oh vsi,
dni, noči:

Jaz in mama moja,
Gelica in Voja,
kravice in volki,
zajčki in golobčki,
ovčke moje bele
kak bodo vesele,
ko se vrnil bo!

Bogec moj,
ah nocoj,
ah nocoj
pa srce
me boli —
oh da kar
umrl bi!

Včasih — oj,
nisem te
ubogal jaz,
atek moj —
ko si ti
rekel mi:
Stanko, greš
volke past!
Jaz pa jaz...
grd obraz —
o saj veš,
o saj veš...

In nocoj
tak boli
me srce,
da ga bi
vzel, izdrf,
tebi ga
bi poslal, -
oh potem
miren morda
bi zaspal.

Bogec moj,
pride naj
atek naš
še nazaj —
da mu jaz
to povem,
naj mi trmo
odpusti, —
da mu jaz
pasel bom
vsakokrat,
vsakokrat
volke rad,
ovčke rad.

Rud. Pečjak.

Otroci — ljubljenci Jezusovi.

Dolgo pričakovani Mesija bi bil lahko prišel na svet v veliki slavi, enako kakor bo prišel sodnjí dan v oblakih neba v velikem sijaju in blesku. Pa kako ponízen in preprost je bil njegov prihod!